Læringsmål for forelesningen

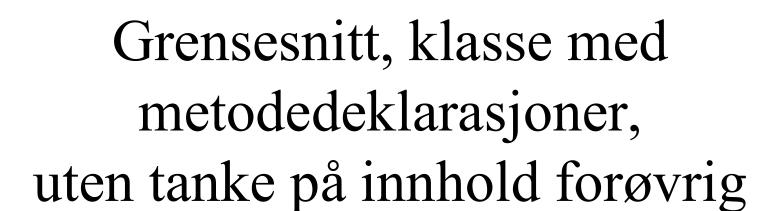
- Objektorientering
  - Funksjonelle grensesnitt

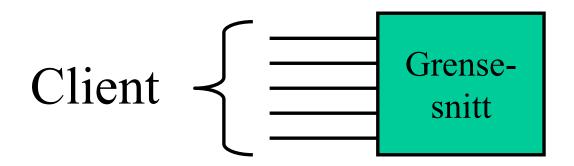
- Java-programmering
  - Java 8-funksjoner

- Vi skal myse litt på *funksjonell* programmering
- Det blir mer om det neste uke
- Husk «kort forklart» og wikien!

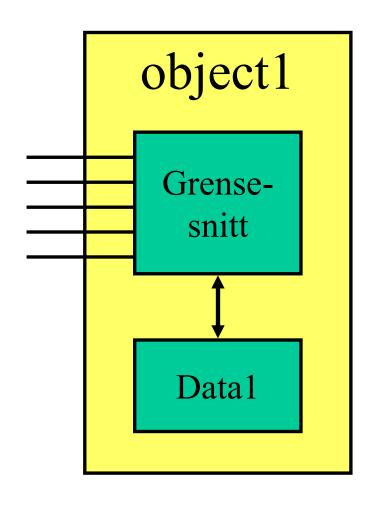

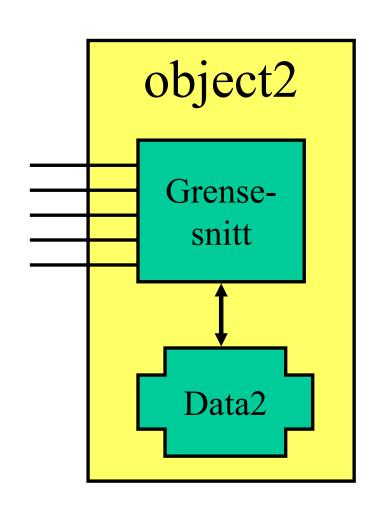

Sett fra koden som bruker en klasse, så er metodegrensesnittet alt en trenger for å sikre gyldig kode.

Typisk "funksjonelt" grensesnitt: Comparator

- Sortering er en generell funksjon, som kan deles i to deler:
  - den generelle *algoritmen*, som det finnes mange varianter av
  - sorteringsrekkefølgen, som er spesifikk for anvendelsen
- Sorteringsrekkefølgen er interessant å kunne tilpasse
  - spesifikk for typen objekt som skal sorteres, f.eks. Person
  - spesifikk for anvendelsen, f.eks. kan **Person**-objekter sorteres på navn, alder, høyde, vekt osv.
- Sorteringsrekkefølgen er fanget opp av grensesnittet java.util.Comparator
  - har én metode, compare(o1, o2), som avgjør hvilke av to objekter som skal være først etter sorteringen
  - en kan tenke på grensesnittet som definisjonen av en type funksjon, og implementasjonen som en konkret funksjon

Comparator<T>

- Én metode:
  - int compare(T t1, T t2);
- Sammenligner to objekter av samme type T
- Sier om det første er mindre, like eller større enn det andre
- Returverdi sier om
  - o1 er mindre enn o2 => returverdi < 0
  - o1 er lik o2 => returverdi == 0
  - o1 er større enn o2 => returverdi > 0

Eksempel: NameComparator

- Implementerer sortering(rekkefølge) på for- og etternavn
- Utnytter at String har en egen compareTo-metode for alfabetisk sammenligning (nesten ihvertfall):

```
public class NameComparator implements Comparator<Person> {
    @Override
    public int compare(Person p1, Person p2) {
        String s1 = p1.getFamilyName() + ", " + p1.getGivenName();
        String s2 = p2.getFamilyName() + ", " + p2.getGivenName();
        return s1.compareTo(s2);
    }
}
```

- Denne brukes nå i en sortering slik:
   Collections.sort(personer, new NameComparator());
- Hver gang vi trenger en ny slik compare-funksjon, så må vi lage en ny, navngitt klasse, selv om vi bare trenger én instans der og da...

Typisk "funksjonelt" grensesnitt: Predicate

- Søk/filtrering kan deles i to deler:
  - den generelle *algoritmen*, som går gjennom en datastruktur på jakt etter et eller flere objekter som tilfredsstiller visse krav
  - kriteriet for (ut)valg, som er spesifikk for anvendelsen
- Kritieriet er interessant å kunne tilpasse
  - spesifikk for typen objekt som det søkes/filtreres på, f.eks. Person
  - spesifikk for anvendelsen, f.eks. **Person**-objekter med en bestemt alder, høyde, vekt osv.
- Kriteriet kan fanges opp av grensesnittet java.util.function.Predicate
  - har én metode, **test(o)**, som avgjør om et objekt tilfredsstiller kriteriene
  - en kan tenke på grensesnittet som definisjonen av en type funksjon, og implementasjonen som en konkret funksjon

Predicate<T>

• Én metode:

```
- boolean test(T o);
```

• Eksempel: Sjekker om en person har et gitt navn:

```
public class GivenNameTester implements Predicate<Person> {
private String name;
public GivenNameTester(String name) {
 this.name = name;
@Override
public boolean test(Person p) {
 return name.equals(p.getGivenName());
```

PersonReg

```
private Collection<Person> persons = new ArrayList<>();
public Person findFirst(Predicate<Person> tester) {
 for (Person person : persons) {
   if (tester.test(person)) {
    return person;
  return null;
public Collection<Person> findAll(Predicate<Person> tester) {
 Collection<Person> result = new ArrayList<>();
 for (Person person : persons) {
   if (tester.test(person)) {
    result.add(person);
 return result;
```

Viktige funksjonelle grensesnitt

- Predicate<T> boolean test(T) // tester T
  - eksempel
    - søk etter objekt i en datastruktur, som tilfredsstiller visse krav
    - klassen som "eier" datastrukturen gjør jobben med å gå gjennom strukturen
- Consumer<T> accept(T) // bruker T
  - eksempel
    - gjøre noe på alle objektene i en datastruktur, f.eks. printe dem
    - klassen som "eier" datastrukturen gjør jobben med å gå gjennom strukturen
- Supplier<T> T get() // gir ut en T
  - eksempel
    - produsere nye instanser av en type object (en såkalt *factory*)
    - generere tilfeldige tall for simulering
    - matematisk konstant i kalkulator

Viktige funksjonelle grensesnitt

- Function<T, R> R apply(T t)
  - eksempel
    - hente ut data lagret i objekt, som skal sammenlignes med en gitt verdi i et søk
- BiFunction<T1, T2, R> R apply(T1 t1, T2 t2)
  - som Function, men tar inn to argumenter
- BinaryOperator<T>
  - T apply(T t1, T t2) // returnerer T basert på to T-er
  - eksempel
    - matematisk operasjon i kalkulator eller tolker for uttrykk, som + og *
- UnaryOperator<T>
  - T apply(T t) // returnerer T basert på T
  - eksempel
- matematisk operasjon eller funksjon, som (negasjon), kvadratrot og sinus Kode: FunksjonelleGrensesnitt og neste uke

Standard funksjoner på samlinger av objekter

- T findFirst(Collection<T>, Predicate<T>)
  - første element som tilfredsstiller betingelsen
- Collection<T> filter(Collection<T>, Predicate<T>)
  - alle som tilfredsstiller betingelsen, kalles også select og findAll
- boolean exists(Collection<T>, Predicate<T>)
  - finnes det (minst) ett element som tilfredsstiller betingelsen
  - none, one og every er lignende funksjoner
- int count(Collection<T>, Predicate<T>)
  - teller antall elementer som tilfredsstiller betingelsen
- Disse kommer vi mer borti når vi ser på lambda streams.

Standard funksjoner på samlinger av objekter

- Collection<R> map(Collection<T>, Function<T, R>)
  - returnerer ny liste med avledete verdier, beregnet fra samlingens innhold vha. funksjon
  - kalles også collect
- T reduce(Collection<T>, BinaryOperator<T>)
  - kombinerer elementene i samlingen, med den gitte operatoren
  - eksempel
    - summere alle verdiene i en liste
- R fold(Collection<T>, R r, BiFunction<R, T, R>)
  - mer generell variant av reduce, hvor akkumulatoren er av en annen type enn elementene, og r brukes som startverdi
  - eksempel
    - lage en komma-separert String av alle elementene

Grensesnitt-instanser (eg. anonyme indre klasser)

- Det er ofte upraktisk å måtte lage nye implementasjoner av grensesnitt som egne klasser, siden de ofte er
  - lite relevante å gjenbruke brukes bare ett sted
  - forstås best der de brukes navnet sier ikke alltid nok
- Med en såkalt *anonym indre klasse*, så kan en legge koden for klassen direkte inn der den brukes:

```
Collections.sort(personer, new Comparator<Person>() {
    @Override
    public int compare(Person p1, Person p2) {
        String s1 = p1.getFamilyName() + ", " + p1.getGivenName();
        String s2 = p2.getFamilyName() + ", " + p1.getGivenName();
        return s1.compareTo(s2);
    }
});
```

- Lager en instans som implementerer grensesnittet på direkten!
- Men dette er også tungvint, når det bare er snakk om én funksjon...

Spesialsyntaks for instanser av *funksjonelle* grensesnitt

- Funksjonelle grensesnitt, altså grensenitt med én metode, har mange anvendelser, som bygger på en egen *funksjonell* programmeringsstil
- Java 8 sin fremste "nyvinning" er:
  - en rekke generelle funksjonelle grensesnitt, f.eks. Predicate
  - spesialsyntaks for instanser av funksjonelle grensesnitt
  - klasser og metoder som bruker funksjonelle grensesnitt
- Spesialsyntaks:

```
Collections.sort(personer, (p1, p2) -> {
   String s1 = p1.getFamilyName() + ", " + p1.getGivenName();
   String s2 = p2.getFamilyName() + ", " + p1.getGivenName();
   return s1.compareTo(s2);
});
```

- Vi slipper å
  - navngi grensesnittet, siden det kan utledes fra typen som forventes
  - navngi metoden, siden det kan *utledes* fra grensesnittet
  - oppgi argument-typer, siden det kan *utledes* fra typen(e) som forventes

Spesialsyntaks forts.

- Spesialsyntaks:
  - parameterliste, uten typer (når de kan utledes)
    - parameterlista trenger ikke (...) rundt, dersom det bare er ett parameter
  - -> <uttrykk> når metoden er et enkelt uttrykk som returneres
  - -> { <setninger> } når metoden er mer enn et enkelt uttrykk

```
Collections.sort(personer, (p1, p2) -> {
    return p1.getFamilyName().compareTo(p2.getFamilyName());
});

VS.
Collections.sort(personer, (p1, p2) ->
    p1.getFamilyName().compareTo(p2.getFamilyName())
);
```

Spesialsyntaks forts.

- Metoder med riktige typer kan brukes direkte
- Klasse::metode refererer til metode, f.eks.:

```
UnaryOperator<Double> unOp = Math::sin; tilsvarer
UnaryOperator<Double> unOp = (d) -> Math.sin(d);
Function<Person, String> fun = Person::toString(); tilsvarer
Function<Person, String> fun = (p) -> p.toString();
```

• **objekt::metode** refererer til metode kalt på objekt, f.eks. :

```
Consumer<Object> cons = System.out::println; tilsvarer
Consumer<Object> cons = (o) -> { System.out.println(o); };
```

• Klasse::new refererer til kall på konstruktør, f.eks.:

```
Supplier<Person> sup = Person::new; tilsvarer
Supplier<Person> sup = () -> new Person();
Function<String, Person> fun = Person::new; tilsvarer
Function<String, Person> fun = (s) -> new Person(s);
```

Eksempel: RPN-kalkulator

RPN-kalkulator som støtter

- binære operatorer som +, -, * og /
- unære operatorer som og kvadratrot
- konstanter, som π og e

• RPN = Reverse Polish Notation

- operander puttes på en "stack"
- operatorer tar et antall elementer av stacken, beregner resultatet og putter det tilbake på stacken
- les mer på wikipedia: https://en.wikipedia.org/wiki/Reverse_Polish_notation

Tre typer operatorer

- BinaryOperator<Double> tar inn 2 verdier (og beregner resultatet),
   f.eks. + og *
- **UnaryOperator<Double>** tar inn 1 verdi, f.eks. sin, cos og kvadratrot
- **Supplier**<**Double**> tar inn 0 verdier, f.eks π og e

Hver operator-type har sin metode

```
// computes one value from two arguments
public interface BinaryOperator<T> {
         public T apply(T op1, T op2);
// computes one value from one argument
public interface UnaryOperator<T> {
         public T apply(T op);
// computes one value from no arguments
public interface Supplier<T> {
         public T get();
```

Operator-tabeller

• For hver operator-type lager vi en "dictionary" eller tabell over operator-navn og –objekt

```
private Map<String, BinaryOperator<Double>> binaryOerators = ... private Map<String, UnaryOperator<Double>> unaryOperators = ... private Map<String, Supplier<Double>> constants = ...
```

• Disse må fylles med instanser av de ulike operatorgrensesnittene. Siden grensesnittene er funksjonelle, så kan man bruke den enkle funksjonssyntaksen

```
binaryOerators.put("+", (d1, d2) -> d1 + d2);
binaryOerators.put("-", (d1, d2) -> d2 - d1);
binaryOerators.put("*", (d1, d2) -> d1 * d2);
binaryOerators.put("/", (d1, d2) -> d2 / d1);
unaryOperators.put("v", (d) -> Math.sqrt(d));
constants.put("π", () -> Math.PI);
```

Funksjonssyntaks

```
binaryOperators.put("+", (d1, d2) \rightarrow d1 + d2);
  Betyr "lage en instans av en ikke navngitt (anonym) klasse
   som implementerer grensesnittet som påsser her
  Tilsvarer
binaryOperators.put("+", new BinaryOperator<Double>() {
         @Override
        public Double apply(Double d1, Double d2) {
                 return d1 + d2;
});
```

Syntaks for funksjonelle grensesnitt

• Eclipse har funksjon for å konvertere frem og tilbake: **Quick Assist** med Command-1

```
new BinaryOperator<Double>() {
     @Override
     public Double apply(Double op1, Double op2) {
          return op1 + op2;
     }
})
(op1, op2) -> op1 + op2
```

Hovedprogrammet

- Avgjør om input er operand (hasNextDouble()) eller operator
- Hvis operator, sjekk (**containsKey**) og slå opp (**get**) i tabellene (etter tur) og bruk objektet en finner (**compute**) iht. antall operander den trenger

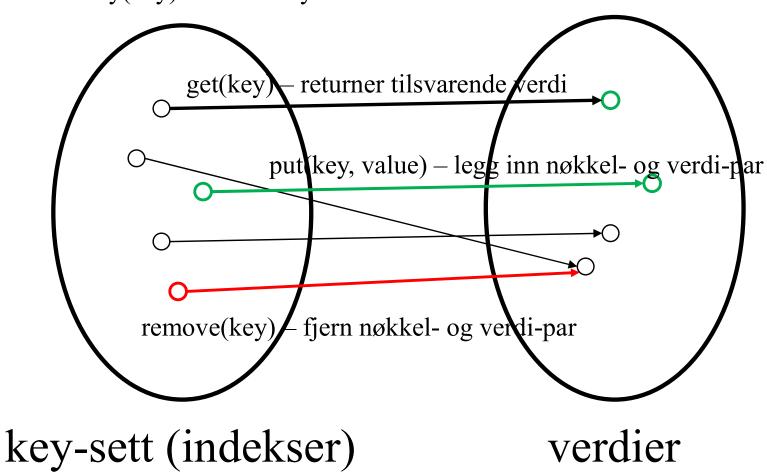
```
Scanner scanner = new Scanner(System.in);
while (scanner.hasNext()) {
 if (scanner.hasNextDouble()) {
   double d = scanner.nextDouble();
   operandStack.push(d);
 } else {
   String op = scanner.next();
   if (binaryOperators.containsKey(op)) {
     double d1 = operandStack.pop(), d2 = operandStack.pop();
     BinaryOperator<Double>operator2 = binaryOperators.get(op);
     operandStack.push(operator2.apply(d1, d2));
   } else if (unaryOperators.containsKey(op)) {
     double d1 = operandStack.pop();
     UnaryOperator<Double> operator1 = unaryOperators.get(op);
     operandStack.push(operator1.apply(d1));
   } else if (constants.containsKey(op)) {
     Supplier<Double> operator0 = constants.get(op);
     operandStack.push(operator0.get());
 System.out.println(operandStack);
scanner.close();
```

Map-grensesnittet

- Grensesnitt tilsvarende Python sin "dictionary"-mekanisme
- Tabell hvor indeksen er "hva som helst"
- Fire essensielle metoder
  - containsKey(key) er det lagt inn noen verdi for key
  - get(key) hent ut verdien som er lagt inn for key
  - put(key, value) legg inn value for key
  - remove(key) fjern innslag for key
- Implementeres av bl.a. HashMap

Illustrasjon av Map

containsKey(key) – finnes key her?

Læringsmål for forelesningen

- Objektorientering
  - Grensesnitt

- V
- Java-programmering, kap 10.4
  - interface-konstruksjonen
  - implements-nøkkelordet

